

ny värld i bild

TIDSKRIFT FOR MORALISK UPPRUSTNING

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING

Utgives av IDÉ och KULTUR
Utkommer en gång i månaden

Nr 10 - 1969

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjogren, ansvarig utgivare

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS per år
(12 nummer)

Sverige kr 20 —
Danmark dkr 25 —
Finland mk 17 —
Norge nkr 25 —

SVERIGE

Sveavägen 34 VI 111 34 Stockholm
Postgiro 70 61 90 - Tel. 08/10 34 56

FINLAND

Postgiro 11 20 95, Helsingfors

NORGE

Sophus Lies gate 5 Oslo 2
Postboks 1243, Vika Oslo 1
Postgiro 12 579 - Tlf 56 34 14

Fotografier och teckningar med tillstånd av sid 1 - Danielle Maillerer, 3-4 - Einar Engebretsen 6 - Maillerer 8 - Lars Rengfelt

© NY VARLD I BILD

Tidskrift för Moralisk upprustning

Tryck Br Tengs Oslo

Omslagsbilden

Eva Måsen, en av de åtta nordiska ungdomar, som på inbjudan av chefredaktören för tidskriften Himmat, Rajmohan Gandhi, inbjudits till Indien med musikalen «Luta er ut» Se intervju sidan 7

Varför försvinner fostran ur skolan?

I aktuella frågor som familjens ställning i framtidens samhälle, abortfrågan, utformandet av sexualundervisningen i skolan blir en tendens allt tydligare i sin stravan att ta bort svårigheterna för människan och göra livet «lattare» tycks man allt mindre rakna med människans eget ansvar som individ, som föralder etc

När frågan om människosyn och livssyn nu blivit så avgörande, laser man därför med spänd förvaktan målsättningskapitlet i den nya laroplanen för den svenska grundskolan, som utkom den 9 oktober

Samtidigt som skolans etiska målsättning bibehållits så som den tidigare fastställdes av Sveriges riksdag finner man nu att ordet «fostran» konsekvent tagits bort och ersatts med «personlighetsutveckling» Dessutom finner man vid en jämförelse att skolan plötsligt berövats sin uppgift att förbereda eleverna «för deras liv som framtida familjebildare» som det förut stod i grundskolans laroplan

Hur tanker sig SO att skolans etiska målsättning skall bli en praktisk realitet utan fostran? Istället för att se «fostran» avförd från dagsordningen hade man inför var tids nya krav vantat sig att SO skulle ha givit en klarare vägledning hur fostran skall ske

Det är riktigt att man nufortiden reagerar mot en felaktig fostran som byggt enbart på yttre auktoritet Men lika viktigt är det att den stravan att sätta individen i centrum som fått sitt uttryck i ordet personlighetsutveckling inte leder till ett samhälle, där alla bara intresserar sig för sin egen utveckling

En riktig fostran idag sätter människan in i hennes sammanhang Den lär henne att den individ som skall sättas i centrum är **den andre** snarare än jag själv Den moderna fostran gör det som är rätt förpliktande för **både** lärare och elev Lararen tvingar inte sin personliga vilja på eleven, men eleven tvingar inte heller sin vilja på skolan Fostran i en revolutionär tid lär människan, oberoende av ålder och ställning, att boja sig inte för yttre auktoritet men väl för inre auktoritet — vad som är rätt, samvetet, ja, ställer människan fri att välja t o m den auktoritet, som en majoritet av Sveriges folk sagt sig tro på, Gud Utan en sådan inre auktoritet blir dagens människa offer för många falska auktoriteter som pockar på lydnad

Det är riktigt att den snabba utvecklingen medför att vi ständigt måste vara beredda att revidera skolans laroplaner Men just därför att utbildningen idag på ett så genomgripande sätt formar morgondagens samhälle kan frågor som beror skolans målsättning inte handläggas enbart av en anonym arbetsgrupp De borde bli föremål för en allmän, öppen debatt bland föräldrar, skolfolk och myndigheter, **innan** beslut fattas, som kan leda bort från en människosyn, som hittills utmärkt den svenska skolan

Resa genom Tyskland

AUTOBAHN slingrar sig på ett praktiskt och rationellt sätt genom Tyskland Hektiskt och «med andan i halsen» slukar bilen kilometer efter kilometer på bara halften av den tid det tar i vårt eget land Fortare, fortare är filosofien Med jämna mellanrum ligger bensinstationerna och mat-ställena, där vagn och chaufför kan få påfyllning

Min fru och jag kom in på ett ställe där all servering försiggick vid maskiner, inte en människa såg man Stora gra stålkapelser med lysande glasfonster var våra vardar Bakom glasrutorna låg de olika rätterna och vantade på att bli losgjorda genom att vi lade in mynt i maskinen Ett litet klirr, klirr och man står med ett kallt rundstycke och en fargad korv i handen Ett klirr, klirr i annu en maskin och vi har en plastmugg med CocaCola i den andra handen Sa ut till bilen igen och vi hastar vidare på betongvidundret

10 km i timmen

Vi bestämmer oss för att kora av Autobahn efter en stund och svanger in på en «Ausfahrt» Tjugo minuter senare är vi i en helt annan värld En liten dammig landsväg kranger sig fram mellan skogkladda asar Vi hamnar bakom en karra med två kor förspända Mycket mer än 10 km i timmen rör den sig inte Gubben som sitter och håller tommarna är ingen slav under jaktet Vi rullar in i en by På logen ligger en gris-

kulting och sover i den stekande solen En hona manovrerar sina kycklingar över vagen i full for-trostan på att vi visar hansyn

Typiskt för dessa små landsvagar som binder samman byarna är de många krucifixen som står uppställda på stolpar, de står ofta med bara några få kilometers mellanrum Meningen var, och är val, att landsvagsfararna skall komma ihåg Vår Herre och nedkalla Hans valsignelse på farden På Autobahn finns också stolpar utplacerade med vissa mellanrum men överst på dem finns en telefon där man kan tillkalla polisens hjälp Jag reflekterade lite över det utan att jag kom till någon slutsats

Ett litet vardshus med namnet Skogsfred hyste oss över natten En liten fru med stort forklade tog emot oss Här var det ingen automat som kallt och likgiltigt gav klirr, klirr-ljud ifrån sig efter att vi hade matat den med mynt Det var en familj, som radde om vardshuset och de halsade oss hjartligt valkomna Varje detalj gav uttryck för personligt intresse

Vi frågade vardinnan om byn vi bodde i låg i Wurtemberg-Baden Hon rattade oss ogonblickligen, Baden-Wurtemberg heter det! Byn låg i Baden och själv menade hon att Baden snart skulle skiljas från Wurtemberg igen Vid en tidpunkt då politikerna i Bonn, London och Paris och andra huvudstader arbetar med att integrera Europa, sitter lokalpatriotismen kvar i

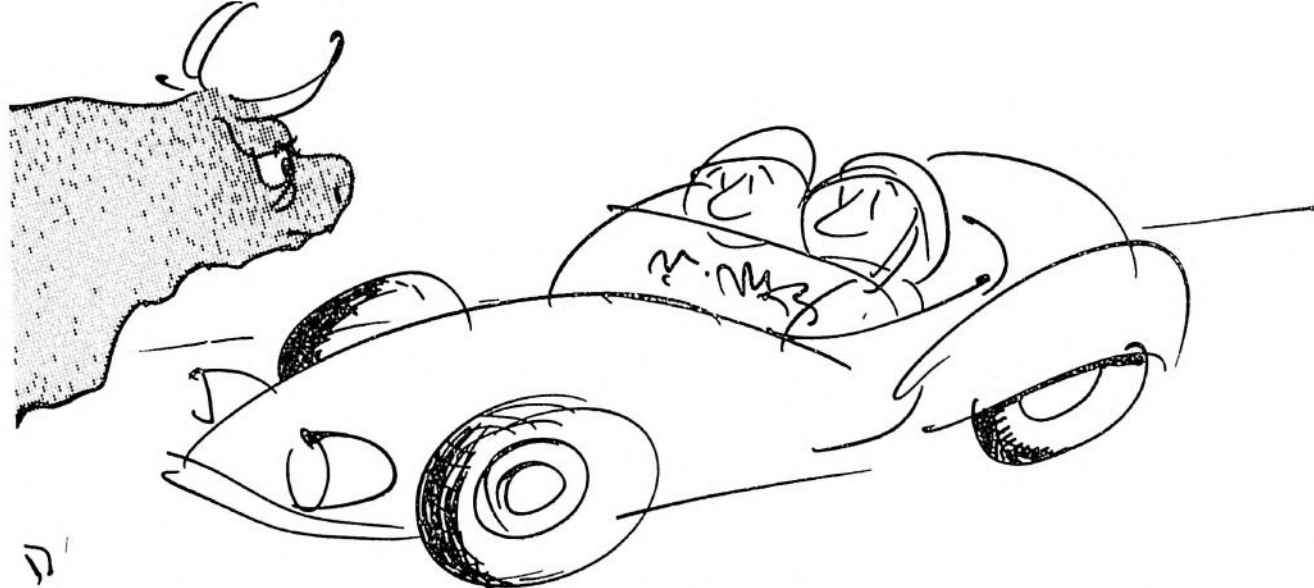
sadeln på tusentals små platser, i byar och kommuner över hela kontinenten Mormor hade inte varit utanför Baden i hela sitt liv, trots Autobahn som sträckte sig tvärs igenom landskapet och som kunde föra henne till den schweiziska gransen på en timme om hon ville Men hon hade hört att det var så mycket dimma på den kanten så hon höll sig hemma

Ruhr – förr och nu

Trots allt det negativa man kan säga om Autobahn, så var vi på den igen litet senare Man har fått det i blodet, detta med att slå ihjäl kilometer, så många som möjligt på kortast möjliga tid Da vi igen lammade den, vände bilen nosen mot Ruhr-distriktet Ruhr, detta dynamiska industricentrum där Lenin dromde om att starta sin revolution Det blev Hitlers vapensmedja Efter sista världskriget var det bombat och nedskjutet till en ruinhög Ut ur ruinerna krop desillusionerade, bittra människor utan mål, utan hopp Tyskland var då ett ideologiskt vakuum, men några av oss var klara på att ett vakuum kommer att fyllas på nytt Frågan var då, med vad? Ett land som hade föstrat Marx, Hitler och Luther skulle inte länge kunna leva pragmatiskt och neutralt i förhållande till ideernas värld Mer än 10 000 tyskar deltog de följande åren i världskonferenserna för Moralisk upprustning i Schweiz Bocker och tusentals artiklar har skrivits om

vad detta betydde for Tysklands utveckling efter kriget och inte minst for Tysklands förhållande till Frankrike

Självtillbringade jag tre år i Ruhr efter kriget tillsammans med många andra unga norrmän. Det var smått om mat och sangplatser på den tiden. Vi bodde i gamla bunkrar, utslitna tågagnar och i prämar på Rhen. Gruvarbetarna oppnade sina hem, men då många bara hade ett rum och kok blev det trångt om utrymmet. Det var 1947—48 och framöver. Idag kan man inte igen Ruhr. Det blänker och skiner i nya byggnader av glas, marmor och stål. Butikerna bågner av varor. Gruvarbetarna som vi besökte den här gången har nu alla TV, telefon, bil och rymliga, moderna lagenheter. Men under tillvaxten och valfarden anar man oro. Då jag var i Ruhr dok vilda strejker upp som kastvindar på en lugn havsytta. De kom som en överraskning för både regering, fackföreningsledare och arbetsgivareförening. Många frågar sig om detta är vindkast före en storm eller en tillfällighet. Den tyska D-marken har blivit en europeisk guldkalv, som nationerna dansar runt. De tyska universiteten kommer vi att hora mera ifrån. En del tyska studenter ser fram emot möjligheten av allians med missnöjda arbetare. Vilken är Tysklands målsättning? De flesta tyskar jag pratade med uttryckte att Tysklands målsättning måste integreras i den europeiska målsättningen. Då blir frågan vad en

kontinent som Europa lever för. Vart är vi på väg? Vi kan förflytta oss snabbare på jorden och i luften, autostrador och överljudsplan sorjer för det — men vart?

Det är en illusion att tro att det politiska valet i Tyskland har besvarat den frågan, även om de extrema partierna inte fick foten innanför Bonns parlament. Det är våldsamma underströmmar i Tyskland, som inte nödvändigtvis kommer till uttryck i ett politiskt val, irrationella krafter, som inte låter sig registreras vid valurnan.

Vi är åter på Autobahn bort från Ruhr på väg till Norge. Något av det sista som en gruvarbetare från Essen sa till oss, innan vi gav oss i väg, ringer i våra öron: «Vi behöver er hjälp. Tyskland behöver hjälp. Vi får inte isoleras som nation, avgörande år ligger framför oss, då allt kan handa.»

Har Norden det att ge som Tyskland behöver idag eller står vi med ett egenrättfärdigt pekfinger och visar på dess förflutna och har obetydligt att erbjuda det för framtiden?

En liten ekorre hade förvillat sig ut på Autobahn, i panisk forskräckelse försökte den komma undan. Den blev krossad av ett odjur av stål, som rusade förbi. Ekorren förstod inte vad som föregick. Den hade provat en genväg till notterna på den andra sidan. Den borde ha orienterat sig och sett efter vad som kom, hållit sig till sina förhållningsregler. Men vi människor är klokare än ekorren — tror vi.

Strategiskt riktigt?

(Utdrag av Ernest Raymonds bok «I Franciskus fotspår»)

Och den tredje frestelsen var den som Franciskus övervann på kullarna utanför Assisi: «Allt detta vill jag ge dig, om du faller ned och tillber mig.»

Den frestelsen attackerar var och en som börjar inse att han är begåvad och kan utnyttja sin begåvning. Frestelsen att prostituera den för att därigenom vinna anhangare, att offra kvaliteten för kvantitet, att vinna makt och erkännande av denna världens maktige genom att svika sitt högre jag till förmån för det lagre. Även den baste har i sitt hjärta en rost som säger: «Om jag bara slapper litet grann på mitt ideal, kan jag vinna människorna för det. Det skulle sakert vara strategiskt riktigt. Det skulle vara klokt. Men om jag utan kompromisser satsar på det högsta av allt, om jag inte predikar något annat än det fullkomliga och den fullständiga självövervinnelsen, så begränsar jag kraften i Guds budskap, ja jag kan t o m förhindra dess framgång. Vore det inte klokt att framställa det litet mindre kompromisslöst för att därigenom kunna erövra världen?»

Levande debatt – konstens livsluft

Ar inte konsten idag ofta en flykt från verkligheten, eller en flykt in i en liten utvald del av verkligheten?

— Konst utnyttjas idag medvetet och planmassigt för att bryta med gångna tiders vardemonster. Det finns också kretsar som använder den för att kunna bevara status quo i en värld under accelererande utveckling. Dessa riktningar plockar ut det som passar in i monstret, skapar nya tabuforestillinger och ger en ensidighet som är långt från verkligheten.

Konsten måste uttrycka tron såväl som tvivlet, ljuset såväl som mörkret, det andliga såväl som det synliga.

Vad betyder det att vara arlig som konstnär?

— Konstnären är först människa och därefter konstnär. Är han inte arlig som människa, är han det inte heller som konstnär. Men är han radikalt arlig, så uppenbarar han också en del av sanningen och den är alltid av positivt värde.

Det behövs en radikal arlighet om motiv, mål och medel. Aggressiviteten i kulturlivet kan genom förvandling bli till konstruktiv förnyelse.

Det talas mycket om socialistisk realism inom konsten. Finns det någon realism inom konsten, socialistisk eller ej?

— Sådana etiketter som socialistisk realism pekar på en politisk konst. Den finns och är uttryck för en hållning som måste accepteras, när den är helt arlig och inte destruktiv. Men det är avgorande för konstens värde att konstnären inte vägrar att erkänna vissa delar av sanningen, för då blir det inte konst utan program. Han ger uttryck åt. Hans konst blir propaganda för ett levnads-sätt, en livssyn, för en politisk uppfattning. Det blir endimensionellt och ointressant.

Är kulturen en spegelbild av den vanliga människans vardagsliv el-

ROLF ULFRSTAD är bratsjist i Oslo filharmoniska orkester. Under spelåret 1965–66 gästspelade han i radioorkestern i Stockholm.

Ulfrstad har just tagit initiativet till en internationell konferens för kulturarbetare och konstnärer inom alla konstarter. Den kommer att äga rum i Caux, Schweiz, nästa sommar. NY VARLD I BILD har ställt några frågor till Rolf Ulfrstad om hans syn på konstens uppgift idag.

Är en uttrycksform för eliten?

— Kulturen är ju summan av skapande, uppbyggande verksamhet överallt där människor kämpar för att förädla tillvaron. Den verkliga kultureliten är där sanningen går djupast och karaktären är adlast. Där kulturen är tjänst åt mänskligheten.

Många menar att konst- och kulturlivet idag är att likna vid en pudervippa på en kraftböld. Vad menar du om det?

— En konst som har avlagnat sig från människan och det naturliga kan inte laka någonting. Vår tids «diagnoskonst» med sin pornografi, sitt hat och sina halv-sanningar måste få en etisk kärna av renhet, kärlek och arlighet. Psykologerna säger att känslan går före tanken. Detta ger konsten möjlighet att påverka de djupare skikten hos personligheten. Sann konstnär är den som står mitt i sin tid med allt vad det innebär och satsar allt för att visa en väg in i framtiden med sin konst.

Kan konst och kultur varderas av lekman, eller bör detta överlatas åt experter?

— Tillgång till öppen kritik är vägen till balans i alla mänskliga förhållanden. En levande debatt är därför förutsättningen för en kultur i tillväxt. Konsten som så ofta talar till lidelserna får inte prisges åt experterna. Sann konst kommer

alltid att vara kongenial med en sann människa. Och en sann människa kommer att tillgodogöra sig kritiken.

Vad är det i Europas konst och kultur som kan betyda något för Asien, Afrika och Sydamerika?

— Ger konstnären en originell, sann och mänsklig erfarenhet, så har han ett universellt budskap. Mer än någonsin är det viktigt att den europeiska kulturen framhåver element som har varit drivkraften i Västerlandets utveckling. Demokratier i några av våra länder betraktas ju som monster för mindre industrialiserade länder i andra världsdelar. Det är tragiskt att länder som vill bygga upp en demokrati finner att kulturlivet i demokratier som redan existerar är dekadent och forkastligt.

Genom att gå till källan för kulturens skapande kraft finner vi värden som kan forma en ny framtid både för fattiga och rika länder.

Konst- och kulturkonferens

Hur uppstod tanken med konferensen i Caux?

— I Caux s atmosfär av förvandling och motet där med världsproblemen genom människor. Denna atmosfär av arlighet och vilja att ta ansvar är just vad konstnärer och kulturarbetare behöver. På denna basis kan vi klargöra vad som försiggår på kulturfronten och vilket ansvar den enskilde kan ta för framtiden.

Vilket är syftet med konferensen?

— Utifrån det arliga erkännandet av människans och kulturlivets nutida situation kan konstnärer och kulturarbetare tillsammans finna en väg framåt mot en renässans.

Representanter för olika raser och kontinenter kan genom samtal, arbetsgrupper, föredrag och konstnärliga evenemang finna en strategi, ett svar till tidens behov.

Nordiska ungdomar reser till Indien fr v Anton Pedersen, Danmark, Magnus Robach, Stockholm, Lone Finken, Danmark, Antero Tikkanen, Koping, Eva Måsen, Goteborg, Elisabeth Knudsen, Norge, Lars Thulin, Stockholm och Jan Franzon, Halmstad

Nordbor till Indien

Åtta nordbor ingår i en insatsgrupp för Moralisk upprustning som blivit inbjuden till Indien, Sydostasien och Nya Zeeland. Gruppen omfattar ett 70-tal personer och avreser med charterplan från London i slutet av oktober. Där ingår industri- och fackföreningsmän, lärare, läkare och pressmän, liksom ensemblen från musikkalen Luta Er ut, ungdomar från ett 20-tal länder.

I den indiska inbjudan till insats-

gruppen talas det om att många fördomar skiljer de asiatiska länderna från Europa och om nödvändigheten av att de avlägsnas. Banden mellan Europa och Asien måste starkas. Man hoppas att medlemmarna i insatsgruppen skall vinna många vänner i Asien och hjälpa till att bryta ned skrankorna. Det kommer att betyda mycket för asiaterna att se europeiska länder samarbeta i Luta Er ut och det kommer att inspirera

och utmana dem att överbrygga splittringen sinsemellan och i förhållande till Västern, heter det i inbjudan.

I Indien omfattar aktionsprogrammet huvudstaden New Delhi, oroscentra som Calcutta, Bombay och Madras, liksom också Assam i nordöstra hörnet av Indien. Innan färderna ställs mot Sydostasien besöks också Ceylon.

Insamlingen av medel till resans finansiering pågår. Kostnaderna beräknas uppgå till omkring 1 miljon kronor, en förvansansvärt låg summa som möjliggörs av att samtliga i truppen arbetar utan lön.

Familjen är inte förlegad

Familjen har inte spelat ut sin roll som grundvalen för framtidens samhälle. Vid en nordisk veckoslutskonferens för Moralisk upprustning i Lundsbrunn i Västergötland den 3—5 oktober demonstrerades tvärtom att familjen är en av samhällets potentiellt mest progressiva krafter. Här sågs generationerna arbeta samman för en gemensam målsättning — att skapa ett nytt samhälle och en ny värld. Detta är lika förpliktande för alla åldrar och kräver lika mycket förändring av alla. Familjer från de mest skilda sociala miljöer påvisade att därigenom skapas familjen fasta, förpliktande värderingar i en värld av vacklande värden.

Genom praktiska exempel framgick det att den nya familjetyper skapas varken av att barnen får sin vilja fram i allt eller att — som fördomdags — föräldrarna har en handlingsnorm för sig själva och en för barnen.

Dar var trebarnsmamman, skribenten, för vilken förändringen innebar att hon inte satte undan grottallriken bara därför att 5-åringen inte gillade maten. Hon tog det extra besväret och kampen att ta itu med barnets egenvilja och lärde det att vad som var framsatt. Samtidigt var hon själv beredd att avstå från ett TV-program för att hålla barnens laggtimme. Den omsesidiga förändringen skapade en basis av förtroende

och gjorde det möjligt för barnen att acceptera vad som var rätt. «När det fungerar i familjen kunde jag också ta upp kampen om familjens ställning i vårt folk», menade hon.

En industriman hävdade att dagens industri stod inför en målsättningskris. Den unga generationen accepterade helt enkelt inte vad som varit. Han menade att de industrikonferenser som hållits i Moralisk upprustnings regi visade en helt ny väg för framtidens industri. Där framlades klara fakta om resultatet av en målsättning relaterad till världens behov och med arlighet mellan alla berörda parter.

I arbetsgrupper genomarbetades under veckoslutet praktiska projekt för hur dessa grundläggande principer genomskolas, hem och industri skall kunna genomsyra vårt folk.

Intervju med EVA

Eva hör till var tids revolutionärer. Hon menar att sådan som världen ser ut idag *maste* en förändring ske. Hon har inte valt det hoga rostlaget eller de hogljudda protesterna för att skapa den nödvändiga förändringen. Men man marker snart, da man traffar henne, att hon har ett klart mål, en bestämmd inriktning som påverkar allt vad hon gör. Styrkan i vad hon säger ligger i den helhjärtethet, som man upplever bakom orden.

Eva kommer från ett vanligt svenskt hem. Hennes föräldrar är lärare. Vid 17 år avbröt hon sina gymnasiestudier för att satsa på något mycket större än bara sin egen framtid. Sedan dess — det är nu två år sen — har hon rest runt i Europa med musikalen «Luta er ut» tillsammans med ett 80-tal människor från olika länder för att med musikalen som «språkror» tackla de problem, som orsakar splittring och orättvisor och för att vara med om att skapa den grundval, på vilken en förändring i världen kan byggas. De har bl a varit i Paris hösten '68 och i Nordirland våren '69.

Nu har Eva och hennes kamrater inbjudits till Indien av chefredaktören för tidskriften *Himmat*, Rajmohan Gandhi, och andra indier. Den insats de gjort de senaste åren ligger bakom hans önskan att de skall ge sina erfarenheter vidare i den kamp han och andra indier för för Indiens och Asiens framtid.

Innan Eva i slutet av oktober begär sig till Bombay, fick jag tillfälle att ställa några frågor till henne.

Vad har varit det bästa du upplevt den här tiden?

— Den mest spännande, roligaste och mest tillfredsställande tiden var också den tid som var allra svårast, och det var i Nordirland.

Kan du berätta några konkreta erfarenheter därifrån?

— I Londonderry gav vi «Luta er ut» på den teater som låg mitt i stan, där alla demonstrationer agde rum. Vi hade folk från alla politiska och religiösa riktningar vid våra föreställningar. När vi gick ut efteråt för att få kontakt med publiken, hände det ofta att den man talade med plötsligt fick se en fiende och blev alldeles skrackslagen.

Men det slog mig att alla var intresserade av att vi alla på scenen — vi kom ju från olika raser och religioner och miljöer — hade funnit ett sätt att samarbeta och ett gemensamt mål genom att lyssna till Guds röst i vårt inre. Det gav också många ett nytt perspektiv på den konflikt de stod i att hora att de skulle ha mycket att ge till andra platser i världen med samma svårigheter, om de så bara fann början till en lösning på sina motsättningar.

Ar det några regler ni måste följa när ni reser så här?

— När det gäller de moraliska normerna är det inga regler utan vars och ens samvete får bestämma där. Men det är klart att man ganska snart upptäcker att det krävs mycket disciplin för att en sådan grupp skall kunna göra en så krävande insats tillsammans.

Vem har underhållit dig den här tiden?

— Mina föräldrar har skickat en

summa varje månad som rakt till det mesta av personliga utgifter. Andra vänner i Sverige har också skickat pengar. När vi kommer till en plats är vi alla i truppen tillsammans med dem som inbjudit oss ansvariga för att finna vad vi behöver till mat och husrum. Det innebär att det är hundratals och tusentals människor som ger pengar.

Du har inte träffat dina föräldrar och syskon så många gånger under de här åren. Tycker du att det har skuljt er åt?

— Nej, det har faktiskt varit motsatsen. Jag tror att mycket beror på att när man är borta från varann tvingas man att klart tänka ut, när man skriver brev, vad det är man är tacksam för i sin familj och vad det är som behöver bli annorlunda och genom att jag har gjort det dessa två år har det fort oss närmare varandra, hela familjen.

Vad kanner du inför framtiden?

— Jag har absolut hopp inför framtiden, annars skulle jag inte göra vad jag gör nu utan hellre något lättare och bekvämare. Men det som har gett mig hopp är de situationer och de människor, som jag har sett förändras. Jag tror att det blir mer och mer viktigt att vi från de olika kontinenterna arbetar mera tillsammans.

Vad väntar du av resan till Indien?

— Vi far ju till Indien på inbjudan av Rajmohan Gandhi för att ta del i den uppgift som han har satt sig före. Hans mål är en revolution, som utrotar korruptionen och avunden och hatet och hårdheten mellan människor. Och han vill skapa en demokrati som fungerar och som kan bli ett monster för övriga Asien. Det jag hört om de resultat som hittills uppnåtts har inspirerat mig mycket och gett mig hopp om att det verkligen kan ske en förändring i det landet. Så jag väntar att få lära mig annu mycket mer om vad det innebär att vara en världsrevolutionär och att leva så i relation till världens problem att vi finner en lösning på dem.

Till detta kan fogas

att Eva far i fullt medvetande

Forts sid 14

Revolt eller revolution

Savitt jag själv kan minnas och efter vad människor har berättat för mig var jag ett besvarligt barn. Jag var en barrikadkampe långt innan jag hade nått utbildningens hogre stadier. Allt ifrån tre års ålder revolterade jag mot alla former av auktoritet. Eftersom de flesta av er idag har att göra med en generation som befinner sig i total revolt, skulle jag vilja berätta för er om hur min revoltlust ersattes av en djupare och mera varaktig upplevelse av tro.

Min far var för mig, så långt jag kan minnas, den kraftladdade, explosiva, utåtstående journalisten. Jag minns matskeden med olja på söndagsmorgonen i stallet för söndagsskolan, de eftermiddagarna, som aldrig tog slut, då vi lekte fantastiska lekar eller de festliga fotbollsmatcherna på grasmattan framför huset. Det kändes som om min far hade avskilt ett särskilt rum för mig i sitt hjärta. Mina broder brukade använda mig för att avgöra den atmosfärska situationen och sedan rapportera till dem om det var klokast att stanna kvar på rummet eller om de skulle komma ner. Min far medgav i ett par av sina första böcker att barnen gick honom på nerverna. Han alskade oss. Men han gillade inte var vana att standigt avbryta honom i det han höll på med och de extra utgifterna vi gav honom.

Jag var fyra år när min far kom i kontakt med Moralisk upprustning. Jag vill ha bara namn på två saker som det innebär för honom. 1) Min far blev ställd inför utmaningen att villkorslöst förplikta sig till att leva för att Guds vilja skulle ske på jorden. Ingen försökte locka honom med att han skulle bli en bättre journalist, en berömd skribent eller att han skulle vara med om att forma framtiden eller någonting annat, som skulle ha gjort utmaningen mera lättsmält eller attraktiv. Om det hade ingått i erbjudandet skulle han utan tvivel valvilligt ha stött MRA, men han skulle aldrig ha förpliktat sitt liv till Gud för alltid.

2) Påven Paul VI sade nyligen «Vi måste fråga oss själva varför allt färre blir kallade av Gud och om det delvis kan bero på att kristendomen presenteras ytligt, utan marg, utan det krav på att ge allt och offra något, utan det kors, som kristendomen innebär. Och resultatet av detta är att den erbjuder ett liv som förlorat den absoluta kärlekens moraliska storhet.»

Frank Buchman begick aldrig felet att han begränsade utmaningen för att den på det sättet bättre skulle accepteras av hans samtid. Peter Howard begick inte felet att missa den utmaningen. Han

accepterade den och det betydde att hans journalistiska karriär på Fleet Street, hans inkomst och det liv han dittills hade levat fick ett brått slut. Det betydde i stället 25 års oavbrutet arbete med Moralisk upprustning, utan lön. Under den tiden kom han bara att allt som allt tillbringa några månader i sitt hem tillsammans med sin familj.

För två månader sedan frågade mig en reporter på BBC om det inte hade varit en förfärlig upplevelse att ha en man som Peter Howard till sin far, som oavbrutet proppade en full med sina idéer. Jag svarade att så länge jag kunnat minnas har min far aldrig talat med oss om sina idéer och att han inte behövde göra det, eftersom vi visste vad han levde för genom det sätt han levde på. När reportern frågade hur det kunde komma sig svarade jag «Darfor att han var en människa med en total förpliktelse.»

Denna förpliktelse satte sina spår i oss barn allt ifrån det ögonblick då han gjorde den. Peter Howards kärlek till sina barn djupnade och hans fantasi för dem växte. Jag skulle vilja berätta om fyra tillfällen i mitt liv, då den totala förpliktelsen hejdade min revolt och ledde mig in på vägen till tro.

1) Under mina fyra första år hade jag framgångsrikt lyckats motsätta mig mina föräldrars vilja. Mamma var ofta arg och försökte upprätthålla disciplinen i familjen. Pappa sade vanligtvis till henne att hon inte skulle vara så sträng och brydde sig sedan inte om det. Jag hade för vana att klattra ner från min stol vid matbordet innan måltiden var slut och

Anne Wolrige Gordons bok om sin far «Peter Howard, Life and Letters» har blivit recenserad runt om i världen. Har du författarinnan i färd med att signera boken för en köpare?

Författarinnan till boken «Peter Howard, Life and Letters» berättar här om sin far och hur han hjalpte henne att finna vägen från revolt till tro och en revolutionär förpliktelse

Anne Wolrige Gordon med barnen Carolyn Anne och Patrick Adam

sedan springa runt rummet. Kort efter det att mina föräldrar kommit i kontakt med Moralisk upprustning tog de upp saken med mig för första gången och förklarade att jag fick gå direkt till sängs om jag någon gång igen gick från bordet, innan jag hade åtit fardigt. Så snart jag fick en chans, klev jag ner från min stol och bars skrikande till sängs. För första gången hade jag stött emot en enad front. Jag gjorde inget nytt försök.

2) När jag var åtta år fick jag börja i en internatskola. Rektorn där var en kvinna som inte tyckte om Moralisk upprustning. Den fördömen fick jag lida för. Jag var mycket olycklig. Strax innan min far skulle resa utrikes en gång, besökte han skolan och vi hade en hel dag tillsammans. Jag bad och badade att han skulle ta mig med. Jag glommer aldrig vad han sade. «Anne, det var fel av oss att skicka dig hit och jag är ledsen för det. Men om vi tar dig ut ur skolan nu, kommer du att undvika allt som är svart så länge du lever.» Det var en laxa som hjälpt mig många gånger sedan dess.

3) En gång, när jag var sexton, gjorde mina bröder och jag upp planer för en nattlig excursion. Ett gäng av våra vänner skulle trafas ute på en ång och därifrån göra en expedition till ett öde hus. Pappa varnade oss för att ett blandat sällskap om natten lätt kan bli alltför blandat. Men vi brydde oss inte om det. Vi hade bestämt oss för att trafas kvällen innan min pappa skulle resa till Amerika och vara borta ett halvår. Jag tänker inte berätta detaljerna om hur finurligt min pappa lyckades sätta P-för det äventyret, innan det ens hade börjat. Men så mycket vill jag säga att vi under hela frukosten följande morgon blev föremål för en rejäl utskällning. Pappa gav oss inget andrum, och vi lammade bordet upplosta i tårar. Direkt från den val saltade och pepprade atmosfären vid det frukostbordet för han iväg i bilen, och vi såg honom inte igen förrän efter ett halvt år.

4) I tjugooårsåldern var jag hemma tillsammans med mina föräldrar under flera veckor. Jag fick då också många invitationer till olika bjudningar, och jag var inte särskilt intresserad av att acceptera dem. Jag hade beslutat mig för att inte röka eller dricka någon alkohol. Likaså att avstå från en del av de sätt att umgås som pojkar och flickor i den åldern gärna utvecklar vid sådana tillställningar. Pappa sade mig att han tyckte jag borde vara med på dessa parties, men att jag skulle vara hemma igen till klockan tolv. Det första partiet misslyckades totalt.

Jag satt ensam vid buffen största delen av kvällen, och en våg av skratt följde mig när en bil kom för att hämta mig vid 12-tiden. När jag kom hem var pappa i koket och höll på att koka te. Jag berättade för honom om kvällen, och sade till sist att jag absolut inte tänkte göra om det. Pappa var väldigt förstående men sade att jag naturligtvis måste tacka ja nästa gång för mina vanners skull. Så jag gjorde det inte en utan många gånger, ibland med större framgång än annars. Nu efter många år har mina vänner från den tiden gift sig och bildat familj och mott många problem, och det är underligt nog inte de vänner som dansade med dem tills det ljusnade som de vänder sig till med sina problem utan till den som blev utskrädd, när klockan närmade sig tolvslaget. Sådana upplevelser har hjälpt mig att gärna bli utskrädd — att låta varken hån eller förakt påverka min övertygelse. Det har varit ovarderligt i min uppgift som hustru till en politiker.

Avgörande upplevelser

Det är med en viss försiktighet som jag sedan kommer in på våra avgörande upplevelser som barn. Ty jag tror att det är med sådana upplevelser som frågan om en tro hänger så nära samman, och det är upplevelser som de flesta människor inte skulle vilja kalla värdefulla eller riktiga. Jag tror att barn mycket väl vet hur de skall såra sina föräldrar, och de tycker ofta om att göra det. Det är ovanligt för ett barn att få vaxa upp med en far som det kan vara ovanligt mot, argumentera med och opponera sig emot — men man vet att man aldrig någonsin kan påverka hans egen förpliktelse. Man kan göra honom ledsen men aldrig sara den delen av hans liv som är oåtkomlig för mänskliga påtryckningar. Min pappa var en sådan människa. Och detta faktum utgjorde själva kärnan i hans liv. Från och med våra tonår hande det bara två eller tre gånger att han sade till sina barn rent ut: «Ni får själva bestämma hur ni vill leva era liv. Men jag har givit mitt liv till Gud, och om ni vill leva så som ni gör så får ni inte rakna med att leva med mig också. Vi kan skiljas och behöver aldrig trafas igen.»

I en tid då föräldrar och lärare gör allt för att bibehålla kontakten med den unga generationen, vet jag att en sådan inställning kan tyckas vara både hård och kanske till och med orättvis. Det enda jag kan säga är att just den betydde mer för min tro än

Artikelförfattarinnan med sin pappa Peter Howard

någoting annat. Min pappas oandliga omsorg och förståelse är någoting som aldrig lamnar mig. Men det var den där stålvasa knivseggen som skar igenom min revolt och öppnade vägen för mig till en tro.

En entimmes baby har en vilja

Inte förran nu när jag själv blivit mor, har jag förstått hur mycket det kostade min pappa att göra vad han gjorde för mig. Vår son föddes nästan på dagen ett år efter det min far dog. Jag hade lyckan att bli omskött av en kvinna hade hjälpt barn till världen i 45 år. Några timmar efter födseln gav man mig min son för hans första måltid. Det var omedelbart klart att han inte alls gillade detta. Han gallskrek och boxade allt omkring sig med sina knytnavar. Jag blev ganska orolig. Skoterskan satt på min sang och gav mig det lilla titaniska knytet och sade: «Ge inte upp. Ta itu med honom. Var talmodig. Ge aldrig någonsin upp.» Inte förran efter en halvtimme hade jag lyckats bemästra situationen. Då sade skoterskan något intressant: «Jag har sett många goda män och kvinnor, vars liv har odelagts under deras första veckor därför att deras modrar har givit efter för deras vilja. Kom ihåg att en entimmes gammal baby har en vilja och en personlighet, som kommer att kontrollera hela sin omgivning inom en vecka om den inte får lara sig disciplin.» Jag har inte glömt hennes ord.

Att bryta en babys vilja betyder att man bryter sin egen. Att lara ett barn disciplin betyder att man själv underkastar sig disciplin. Att ge ett barn omsorg betyder att man glommer sig själv. Det är därför som så få moderna föräldrar är beredda att göra det. Jag är en okunnig och oerfaren nyborjare och jag vet att föräldraskapets modor inte alltid ger de resultat man önskar sig. Men jag är besluten att mina barn ska få lara sig de livets laxor som jag själv fick lara. Utan dem skulle jag ha blivit en arrogant ung kvinna utan tro, oformogen att förstå de djupaste behoven i människor omkring mig, och mindre tala med dem därom eller mota deras behov på ett sätt

som tillfredsställer både de apatiska och de revolterande.

Nu kanske någon frågar: «Vad har detta att göra med den moderna världen?» Vi lever i en tid då människor på ett tragiskt sätt dyrkar människor. Därför har vi mänskliga gudar — och deras form och utseende skiftar så som avgudar alltid gör. Lenin, Hitler, the Rolling Stones, Kennedy, Powell, de Gaulle, Mao, Cohn-Bendit, eller mänfarna och universum självt med allt som fascinerar där. Fostern och utbildning måste syfta till att utrusta människor med kunskapen och förmågan att tanka själva, och med det moraliska modet att ensamma stå för sin övertygelse. Den kommer aldrig att lyckas, såvida den inte ger unga och gamla möjligheten att mota den knivsegg som jag just talat om. Vi behöver i vårt utbildningsväsende människor som har modet att använda den kniven. Det kommer att hjälpa dem att se klart och tala utan omsvep. Tillräckligt klart för att kunna säga president Nixon att det är nonsens att påstå att en mänfard skulle skanka jorden fred, såvida det inte medför en förändring för alla dem som har med rymdprogrammet att göra och även oss övriga. Tillräckligt klart för att kunna säga till Mao Tse-tung att hans tankar inte kommer att betyda ett uns, om inte dessa tankar inspirerats av Gud i stället för att bara vara ett medel att utbreda dyrkan av honom själv. Tillräckligt klart för att säga till dem som arbetar för Europas ekonomiska enhet, att detta inte betyder någoting, om vi inte ersätter vår normlösa ateism med moralisk förändring och tro. Tillräckligt klart för att kunna säga till dem som tror på «black» eller «white power» att båda har samma ursprung — och båda kommer att leda till våld.

Peter Howard skrev en gång en artikel med titeln, «De uddas revolution». Jag önskar att den äldre generationen skulle göra revolution. Varför kan vi inte få ett slut på den installation som laggar allt ansvar på ungdomen. Det är lika fel som att en klass ger en annan klass all auktoritet. Gud har skapat människor som är olika gamla lika väl som att de har olika hudfärg. De medelålders och de gamla måste göra sin stamma hörd i världen på samma villkor och med samma förpliktelse som ungdomen gör det. Det är inte människors idealism som löser problem, om den inte förenas med en dyrköpt och konstant förändring. Den sortens förändring behövs i alla länder, om den utveckling som nu sker någonsin ska lankas in på nya banor.

Varför inte utforma en plan som siktar till detta slags förändring i alla skolor och universitet och, förvisso, alla regeringar i världen, en förändring av undervisningen för människomiljonerna runt om i världen under nästa decennium, och som kommer att betyda ett nytt slags förpliktelse för oss alla — en förpliktelse som kommer att växa och fördjupas till den dag vi dö. Om någon frågar hur man utformar en sådan plan kan jag bara svara från min egen erfarenhet — att en sådan förpliktelse föds i en människas hjärta och vilja när hon ger sitt liv till Gud och hans plan.

Josef Cenek:

För en bättre människa

Nedanstående artikel är hämtad från tidningen *Obroda*, som utkommer i Prag. Vid en omröstning bland tidningens läsekrets om den populäraste artikeln fick detta bidrag de flesta rösterna

Det var verkligen ett ovanligt sammanhang som jag av en ren tillfällighet råkat in i. Det var inte därför jag rest till Schweiz och egentligen hade jag dessförinnan ingen aning om dess existens. Det var schweizare, skottar, engelsman, fransman, indier, tyskar och italienare, österrikare, svenskar, egyptier, nigerianer och många andra. De flesta var kristna, men det fanns också muhammedaner bland dem.

Då jag kom dit, bad de mig inte om mitt pass, men de var intresserade av huruvida jag åt kvallsmat. Följande dag träffade jag en man som föredrog att som postmastare och telefonist i samma person själv dra postkarran till tåget för att hämta posten till Caux, i stället för att i en stad inneha motsvarande högre tjänsteställning som överensstämde med hans kunnande och tjänstear. På tredje dagen frågade jag mig om jag blivit offer för min egen fantasi. Den fjärde åt jag frukost med en kvinnlig fransk socialist som varit beredd att förlåta dem som hade torterat hennes son. Den femte dagen fann jag, förvånad, att ungdomens langtan efter renhet finns kvar. Då jag återvände hem efter sex dagar, uppriskad av detta andliga bad, så var jag klar på att jag måste berätta vad jag upplevt för alla mina vänner där hemma.

Livsviktigt, även för oss

Ja, är inte det som dessa människor lever i Schweiz livsviktigt även för oss? Det var gott för mig att veta att jag inte står ensam och att det finns andra människor som är medvetna om den moraliska efterblivenheten innanför allt det tekniskt fulländade, och som sam-

tidigt vill föra den idén vidare att varje förändring i samhället måste börja med en personlig och djup förändring i varje enskild människa.

Utan en äkta, djup personlig förändring är det inte möjligt att bygga en ny värld. Här bottnar också ofta kyrkornas kris idag. De undervisar om Gud, predikar Hans bud, men lyssnar inte till Hans röst och vandrar inte på Hans väg. Frank Buchman sökte inte att bli en berömd teoretiker utan blev tillsammans med sina vänner och medarbetare en man som i praktiken förverkligade Guds befallning.

För att bättre kunna inse hur nödvändig deras egen förvandling var och kunna bedoma hur djupt den gick använde Buchmans vänner fyra måttstockar. De är absolut ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek.

Planer skulle förverkligas

Om ärlighet tillämpades i vårt land, skulle alla medborgare genomföra sina arbeten fullständigt och våra ekonomiska planer skulle inte längre stanna på papperet utan förverkligas. Tusentals unga människor skulle uppleva en lycklig ungdom, om inre renhet blev riktpunkten för tankar och handlingar. Hur mycket klankande skulle inte upphöra, om människor i sitt umgänge med andra alltid handlade av osjälviska motiv! Skraken för krig och despotins förflamning skulle praktiskt taget försvinna, om människohjartan fylldes med kärlek i stället för hat.

När man tankar på situationen i Tjeckoslovakien, suckar man först bedrövad. Men efter en djupare granskning ser man en gnista av

hopp glimma. Hande inte något sällsamt ganska nyligen i vårt land? Våra folk försvarade sig med vapen som inte smitts av järn. Och i den situationen ljod två stämmor nästan hemligt men ändå helt tydligt och visade en tillförlitlig väg ut ur osäkerheten. Den första hordes för ett år sedan enbart en förbättring av den ekonomiska situationen kan inte radda oss från våra egna olyckor, om inte sanningsens, trofasthetens, renhetens och ärlighetens varden blir grundläggande normer för individens liv. Därför ber vi alla som tror på en levande Gud att ta konsekvenserna av en tro som kommer från gudsfruktan. Vi ber också alla medvetna ateister att i vår gemensamma framtids intressen inte företa sig något som inte skulle överensstamma med deras samveten och att de tillsammans med oss arbetar för att avvisa allt inflytande som förstör moraliska varden i det mänskliga livet.

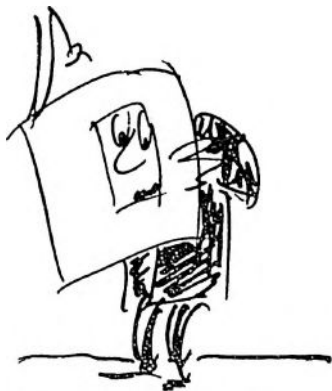
Och den andra hordes alldeles nyligen sök att över allt förnya heder och oförvitlighet i livet, i aktenskapet, i familjen, inom arbetslivet, i förstroelser, under fritiden i ädelt tjänande och i äkta kärlek till medmänniskorna. Detta är vår räddning.

Då kan vi med heder mota kommande generationer, för vilka vi måste bereda en väg av sund utveckling, sann och förblivande storhet, jordisk och evig lycka.

Även i vårt land har dessa allvarliga och ärliga ord genljudit. Om det finns tillräckligt många äkta och hangivna människor ibland oss, då skulle vi kunna vaka de slumrande, engagera de tvekan och ena alla ärliga människor för arbetet för våra folks moraliska nyfödelse.

Saxat och citerat

KAN MAN INTE SAGA, ATT PARTIORDFÖRANDE, som samtidigt är statsminister, har en oerhörd makt över partiet?

Erlander Jo Det är naturligtvis en sak som forskracker mig, detta inflytande Det har hant ibland, att man efter ett besluts fattande har frågat någon om det verkligen kan ha varit det riktiga beslutet, och då fått till svar Hade du sagt att du var tveksam, så hade det här beslutet aldrig kommit till stånd

Det känns väldigt deprimerande En demokrat tror ju, att besluten i kvalificerade församlingar fattas efter vagande skal och motskal, inte av att den ena eller andra har latit sig övertygas av en enskild person

Intervju med Tage Erlander,
Expressen 25/9 - 69

NÄR VI SAGER, ATT MÄNNISKAN inte är annat än en förbränningsmotor med en datamaskin, då är vi

reduktionister Det finns en tendens, menade han, att likna människan vid råttorna eller andra djur Fortsätter man att kalla mannen för en råtta, kommer han snart att bete sig som en det är nödvändigt att forska i djurens beteende, men det gäller att undvika att iakttagelserna upphöjs till lagar för mänskligt handlande

Ur anförande av Arthur
Koestler refererat i Svenska
Dagbladet 18/9 - 69

JAG KANNER INGEN FRUKTAN för mitt liv Är man radd för livet, kommer man bara att tanka på sig själv och inte på sin uppgift i livet Jag älskar människorna och har alltid haft kontakt med dem — från första gången som mekaniker i fabriken och sedan som metallarbetare i Skodaverken

Alexander Dubcek i
Der Spiegel 11/8 - 69

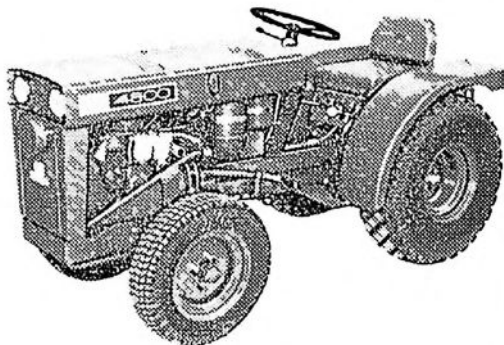
FRAMFÖR ALLT MÅSTE LÄRARNÄ I denna fostran (sexualundervisningen) taga hansyn till den uppluckring av moralbegreppen, som ligger i den ej ovanliga benägenheten att tro det vara ett försvarligt normalförhållande, om personer inom bekantskapskretsen eller den sociala miljö man tillhör tillåter sig att utan hämningar leva efter sin primitiva drift Detta gynnar viljeslapphet och medför minskad känsla av ansvar med åtföljande oberoendeliga personliga och samhälleliga konsekvenser Här duger det icke, att skolan kommer med tveksamma råd och anvisningar Den vanskliga situation, som en stor del av nutidens ungdom lever i, är ägnad att så smaningom ge den en skev syn på ett normalt ungdomsliv, vilket bör beaktas vid undervisningen Det finns anledning att bli behandla den inverkan, som olampelig litteratur och film samt minderständig scenisk konst utövar på de unga Åtskilligt av detta är direkt ägnat att undergrava karaktärsfasthet och motståndskraft och bidrar på ett riskabelt sätt att skapa en falsk bild av vägen till lyckan i livet

Skolöverstyrelsens
Handledning i
sexualundervisning

AGRIA

4800 14 HK

småtraktoren för
kommunala etater
industri, sykehus

En robust og driftssikker universalmaskin for plenklipping snø fresing feing sandstroing transport osv — osv

Be om demonstrasjon!

Send meg nærmere opplysninger om AGRIA 4800 småtraktor

Navn

Adresse

REINHARDT & CO A/S
KRISTIANSAND S.

Kort nytt

STATSMINISTER LANSERAR NY BOK

Wellington, Nya Zeeland «Somliga sitter och vantar och klagar och gnäller över världens elände Peter Howard satte igång och gjorde något åt det», yttrade Nya Zeelands premiärminister Keith Holyoake, då Anne Wolrige Gordons biografi Peter Howard Life and Letters, nyligen lanserades i Wellington. Oppositionspartiets representant, som också talade, hoppades att boken skulle få «ett förblivande inflytande på vart nationella liv».

Över 200 artiklar har under bokens första tre månader skrivits i världspressen om den.

NIGERIAS LEDARE UPPMANAS BESÖKA CAUX

Caux Nigerias förvirrade läge beror på att «manniskor varit oarliga, självupptagna och fyllda av hat», hävdade stadsfullmäktigeordföranden i Lagos, som också innehar titeln Oba av Lagos, då Moralisk upprustnings internationella sommarkonferens i Caux avslutades i september. Han vädjade till Nigerias ledare att komma till Caux. Hans landsman, en ung chef för kriminalpolisutbildningen i Lagos, hade ofta klandrat ledarna. Under den internationella ledarskapskursen på tre veckor hade han insett, att vanliga människor också «maste dela ansvaret för vad som händer i vårt land».

6 600 människor från 72 länder har under sommaren besökt konferenserna i Caux i Schweiz.

BBC INTERVJUAR 91-ÅRING

London BBC:s kvallsprogram i serien Mitt livs höjdpunkt bjöd nyligen på en frisk intervju med Dame Flora, 91-årigt överhuvud för den skotska Macleodklanen om hennes livsverk för klanen. Som svar på frågan om hennes övriga intressen, sade Dame Flora «Jag har en stor hogaktning för Moralisk upprustnings arbete. Många människor har en falsk bild av Moralisk upprustning, vilket BBC är skyld till». Hon hävdade att med Moralisk upprustning skulle det brittiska folket kunna stödja regeringen i dess svåra uppgifter och skildrade, hur Westminsterteatern i London under stora uppoffringar från många människor under 60-talets kris kom igång för att skapa en ny atmosfär i landet.

CEYLONESISK RADIOMAN TILL SVERIGE

Stockholm Den ceylonesiske sångaren Devar Surya Sena och hans maka besökte i september Stockholm, Varmland och Göteborg på en turné genom Europa. De är båda konstnärer som gjort asiatisk musik känd på fem kontinenter. Surya Sena var föregångsmannen när det gällde att återupptacka indisk och ceylonesisk folkmusik.

Idag är Surya Sena en av de sex styrelsemedlemmarna av Ceylons Radio. Han och hans maka vill under denna turné bli en väcka Europas uppmärksamhet på den nya giv för utvecklingen i Asien som utgår från Moralisk upprustnings nya centrum i Panchgani i Indien. Inkomsterna från deras konserter går till nästa byggnadsfas i detta stora projekt.

LYCKODAG FÖR GRUVSTAD

Broken Hill, Australien «Om Broken Hill kunde finna ett svar till bitterhet och splittring inom familjerna och i industrin, hade vi något att ge till det övriga landet och till världen». Yttrandet falldes av en gruvingenjör vid jätteforetaget Conzinc Rio-Tinto i Broken Hill, som är Australiens ledande gruvort. Anledningen var innehålllet i industripjasen. Den glomda faktorn, som sågs av folk både ur fackforeningstoppen och företagsledningen «FCO»-ordföranden J. Keenan, som representerar 19 fackforeningar med 8 000 medlemmar betecknade Moralisk upprustnings ankomst som «en lyckodag för Broken Hill».

«JAPAN BEHÖVER MORALISK UPPRUSTNING»

Caux 25 medlemmar i japanska civilforsvarsförbundet på studieresa i Europa besökte i slutet av september Moralisk upprustnings konferenscentrum i Caux i Schweiz. Gruppen, som leddes av general Sugita, f.d. försvarsstabschef, såg filmen Galloping Horse, vilken skildrar förändringar i byar och bland kastlösa i Indien. De träffade också några av dem som i oktober far till Asien med shown Luta. Ut på inbjudan av chefredaktör Rajmohan Gandhi. General Sugita talade om det allvarliga läget i Asien «Vi behöver inte bara en försvarsmakt utan vi behöver mer än andra länder. Moralisk upprustning», understök han.

LEGEMIDDEL

**Forkjølelse, revmatisme,
nervesmerter - forsøk...**

ALBYL-
Enterosolubile

OVERTRUKNE ACETYSALICYLSYRETABLETTER
Uten maveirritasjon fordi tablettene først
løses opp i tynntarmen. Pakninger à 30
og 100 tabletter. På apotek uten resept.

Uten mave-irritasjon

A/S FARMACEUTISK INDUSTRI

*Kvalitetsprodukter
for personlig
hygiene*

SABA
TØNSBERG

**SVAKSTRØM
ER VÅR
STYRKE**

Vår spesialitet
Alt materiell for
avslutning av
svakstrømskabler

80 år som
spesialforretning i
svakstrømsbransjen

O. ØSTMO A.S

Rådhusgt 3, Oslo 1

INTERVJU MED EVA

Forts från sid 7

om att hennes fortsatta utbildning
darigenom kan aventyras i jäm-
forelse med det stora behovet i
Asien ar dock den egna karriaren
av underordnad betydelse for
henne

att hon inte far någon lon for
sin insats darute. Tvartom ar hon
sjalv ansvarig for sin resa och sitt
oppehale

att hon liksom alla de ovriga
reser på inbjudan av indierna
sjalva for att gora vad de ber
henne om

att hon på detta satt ar med om
att forverkliga den del av skolans
malsattning som syftar till att
gora svenska ungdomar «beredda
till en insats aven i internationellt
arbete och till att forstå andra
folks reaktioner» och «kanna an-
svar for vidgade kretsar av man-
niskor»

EN SAK ÄR

-SÄKER

MIBO - 24 VOLT - EL-TOALETT

UPPFYLLER SÄKERHETSKRAVEN

MIBO är marknadens första el-toalett som provats och S-märkts efter de nya normer som Semkos normutskott faststallde den 7 december 1967

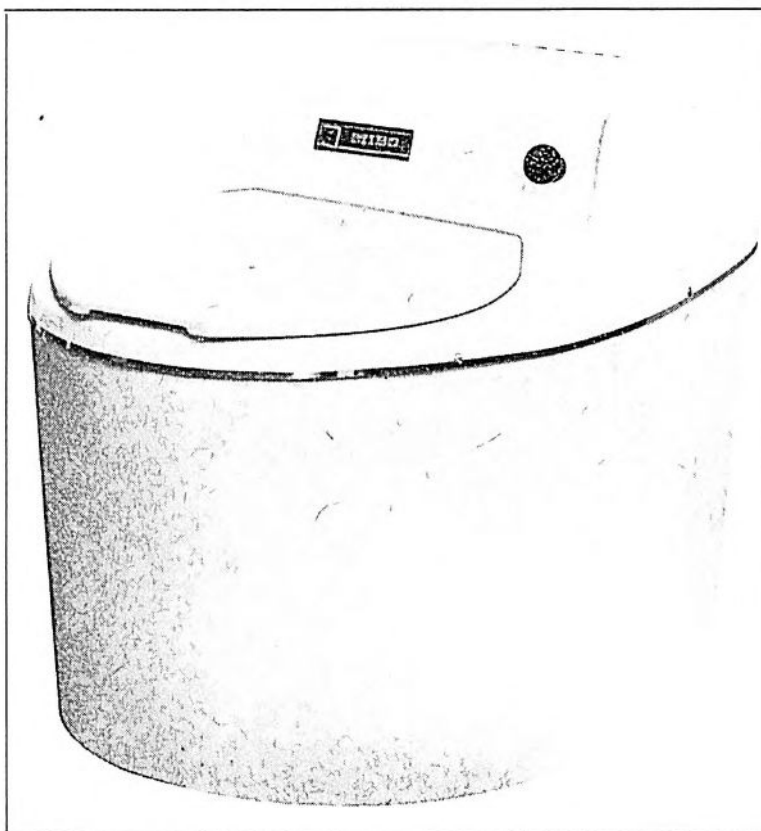
MIBO har transformator, vilket gör att alla elektriska komponenter drives med 24 volt

MIBO har förbränningsugn i eldhardig keramik och är försedd med efterbrännkammare. Denna ger en temperatur på över 1 000 grader, vilket gör att även gaserna antändes och förbrännes (Ni slipper filter). Övriga förbränningstekniska delar är i rostfritt

MIBO uppfyller berörda myndigheters önskemål om separat sanitär- resp förbränningsteknisk del

MIBO har holje av glasfiberarmerad plast och programverk som automatiskt styr förbränningsprocessen

MIBO el-toalett är patentsökt

E L E K T R O
MIBO
A K T I E B O L A G
Tel 0501/136 20, 542 00 Mariestad

Sänd närmare information om MIBO el-toalett till

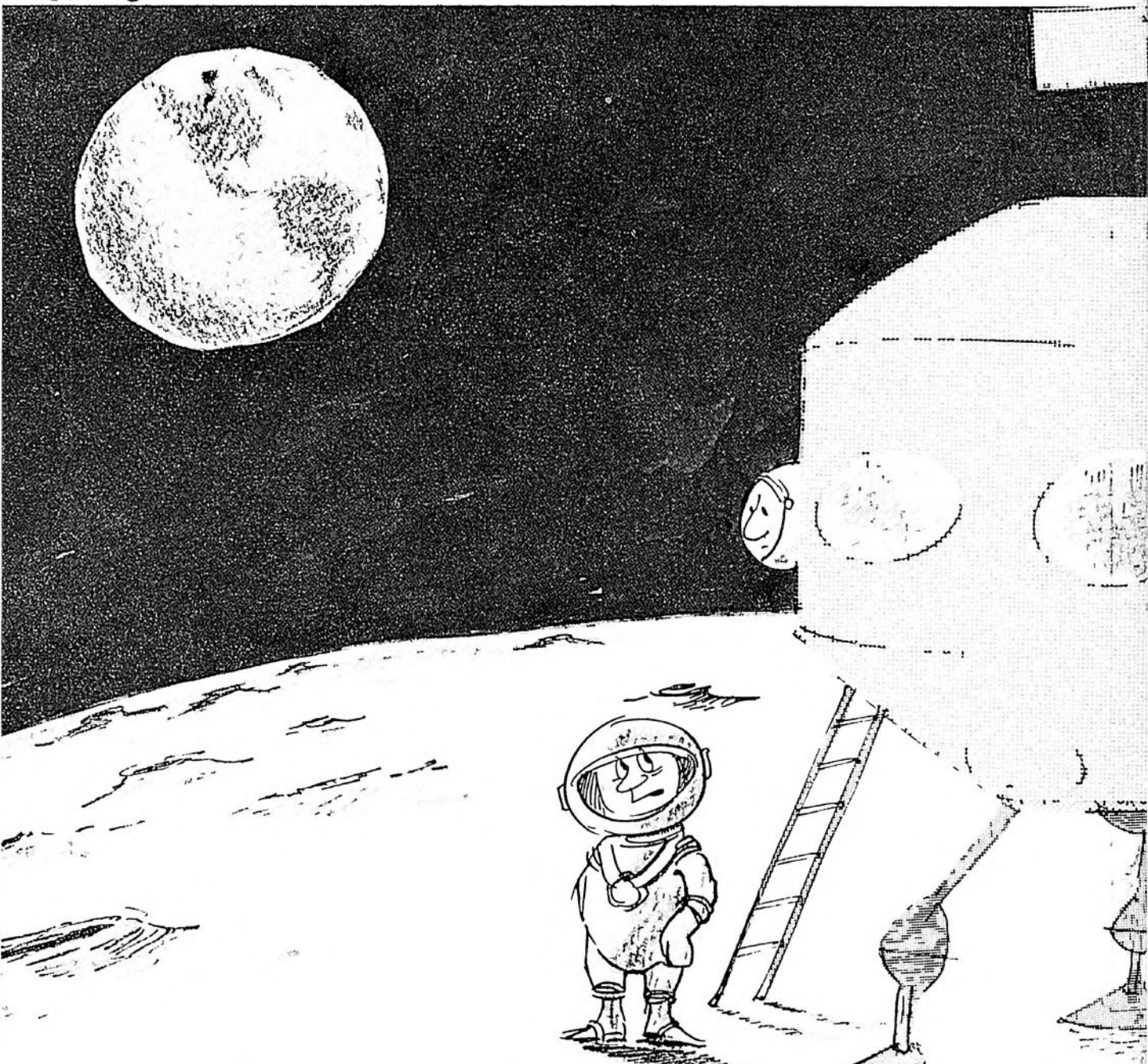
Namn

Adress

Postadress

NVIB 10/69

Civilingenjör
Lennart Sjogren
Djurgårdsvägen 220-222
115 21 Stockholm
Sverige

han frågar efter

Mr. Lemon Lime,

vardens basta juice pulver ---

Uppfriskande citronpulver naturell — lätt att ha med på resan

Dernings AB
Goteborgs Frihamn